

Austatavad piiskopid,  
head sõbrad!

Meie rahva ja riigi ning luterliku kiriku saatuse on üksteisega läbi aja tihedalt seotud. Kirik oli osa meie kultuurilisest ärkamisest, ta on pakkunud kodutunnet ning olnud teenäitajaks. Meenutan, et veel enne Eesti riigi loomist sai maakirikust iseseisev rahvakirik, andes tuge oma riigi rajamisele.

Kirik on kasvanud ja kannatanud koos Eestiga. Okupatsioon lahutas sunniviisil nii rahva kui kiriku. Kõige raskemal ajal jätkas eestikeelne kirik tööd parema ühiskonna ning kaasinimeste heaks mõlemal pool raudset eesriiet.

Eestis hoidis kirik ennast alal vaatamata vaenavale okupatsioonile. Andis pikas öös lootust ja lohutust ning seisis vaimse surutise vastu. Väljaspool Eestit pakkus kirik tuge neile, kes olid sunnitud oma kodumaalt lahkuma, alustama uut elu võõrastes tingimustes. Kirik aitas hoida Eesti vaimu ja Eesti traditsioone.

Täna sõlmitud nähtava ühtsuse leping lõpetab meie luterlikule kirikule võõraste võimude poolt peale sunnitud kaheks jagamise ja taastab ühise koguduse. Eesti riik on alati ning põhimõtteliselt toetanud okupatsiooni tulemusel lahutatud ühingute ja seltside ühendamist. Ainult nii saame kokku tuua ja liita seda, mida kurjus läbi oma kommunistidest käsilaste lahutas.

Head kirikulised,

nagu ma juba eespool ütlesin, kirik on olnud kodutunde pakkujaks ning teenäitajaks ka keerulistel aegadel. Praegune majanduslikult raske aeg, kui tööd ei jagu kõigile ning paljudel kipub vaim väsima, annab meile kõigile võimaluse ja paneb kohustuse abistada oma

võimaluste piires lähedasi ja kogukonna liikmeid. Kirik saab olla siingi teenäitajaks, olla inimestele toeks nii sõna kui teoga. Üksteise toetamine ja hoolimine aitavad hoida meie kodu, meie rahvast ja meie riiki.

Täna teid!